

svetovavce; on se posvetuje o splošnih, za celo cesarstvo danih postavah, ali so tudi za deželo štajarsko koristne, in postave, ki imajo veljati samo za štajersko deželo, se bojo dajale po zaslisanji deželnega zbora; če ga vlada za kašen svet praša, ji mora odgovoriti; sploh v vseh deželnih zadevah ima pravico se posvetovati, za ohranjenje deželnega premoženja skerbeti, za deželne potrebe tudi davek nakladati, pa brez cesarskega dovoljenja ne več kakor deset od sto gold.; deželni zbor čuje tudi nad soseskami (občinami) itd. V deželnem zboru sme poslušat priti, komur predsednik dovoljenje (listec) za to dá. Z drugim deželnim zborom ne smé v zvezo stopiti, tudi iz dežele poslanih deputacij ne smé pred se pustiti.

— Tudi za Koroško je deželna postava že oklicana; narejena je po ravno tistih pravilih kakor za Štajarsko, samo, da za veliko manjšo koroško deželo je dočlenih 36 poslancov: 5 jih je iz duhovstva, 8 iz žlahtnikov in velikih zemljščnih posestnikov, ki od svojega posestva plačujejo na leto najmanj 150 gold. davka, 3 iz verste fužinarjev, ki plačujejo najmanj 100 gold. davka, 6 iz mest, 12 iz sosesk na deželi (na kmetih), 2 pa iz kupičjske in obertnitske zbornice. Deželni zbor bo v Celovcu, ako cesar drugač ne odloči.

— Cesar so prišli v saboto zjutraj iz Varšave na Dunaj nazaj. Mestni magistrat je mislil napraviti ob vernitvi cesarjevi razsvitljenje celega mesta, študentje pa balkljado; al cesar so vediti dali, da nočejo nobenih slovesnost. Kmali po dohodu so se podali v ministerski zbor.

— Kupreni drobiž po 4 krajcarje je že gotov in se je že izdajati začel; ti novi 4krajcarji so tako veliki kakor prejšni po 2 krajcarja.

Horvaško. Iz Zagreba. „Pozor“ v 22. listu govorivši o historičnem pravu, ki ga je nekdaj imela Horvaško-Slavonska kot kraljevina za se obstoječa, in kateremu pravu se tudi sedaj ne sme odpovedati, sklepa domoljubni sostavek s sledenimi besedami: „Čovjekoljubivost, bratinstvo i napredak valja nam napisati na barjak; jednu ruku pružajmo braći magjarskoj, s kojom ćemo kao vjerni i poštenci saveznici stupati prama jednom cilju, drugu ruku podajmo braći slavjanskoj na jugu; dovedimo se svi u miru in slozi, da ublažimo našu demovinu, usrećimo čovječanstvo, osjeguramo naša prava i učvrstimo ustavnu nam vladu“. — V ravno tem listu pa o vprašanji: „Što nam je najpričije?“ se poganja za hitro ustanovljenje starih županij, ki so temelj starega ustava, in poslednjič pravi: „Zato mislimo, da ćemo srcu i ēudi svakoga domoljuba ugoditi, ako uzmolimo vladu, da nam prije svega oživotvori županije naše sa prastarim i slobodnim načinom upravljanja njihova. Neimamo li njih, neimamo ništa; imamo li njih, imamo sve“. — Zbor mestnega staršinstva je v seji 22. okt. slavnega gosp. škofa Josipa Strossmayer-ja izvolil za častnega mestnjana mesta Zagrebškega.

Ogersko. Iz Pešta. Čeravno razujzdana množica ne more veljati za glas celega naroda, je vendar gotovo, da Ogri še niso zadovoljni s tem, kar so zadobili in da hočejo vse pravice imeti, ki so jih imeli pred letom 1848, med ktere spada posebno pravica, po kteri je ogerski deželni zbor dovoljeval davke in rekrute. Razsajanje 23. in 24. dan t. m. je imelo žalostne nasledke; treba je bilo vojakov poklicati, da so pomirili nepokojno ljudstvo. Pri tej priliki jih je bilo več ranjenih in eden izmed njih, platiarski mojster Ribos, je drugi dan umerl. Ljudstvo ga je z veliko častjo pokopalo, jurati sami so ga nesli. Da tudi fzm. Benedek, kteri je svoje rojake zmiraj rad imel in tudi oni njega, spoznava nevarni stan na Ogerskem, se očitno kaže iz ostrih besed, ktere je reklo poslancem mestnega odbora peštanskega in budimskega, ko so mu za slovo ponudili diplom častnega mestnjana. „No ēem vašega di-

ploma — jim je reklo — skerbite pred, da bo človeku čast, mestnjantu peštansko-budimskemu biti. Vi Benedeka le na pol poznate; drugikrat mi ne bo mar zato, koliko jih pade“.

Laško. — Izid glasovanja na Neapolitanskem in v Siciliji za združenje za Sardinijo še svetu ni po številu znan, ker je še le v nedeljo imel očitno poklican biti; toliko pa so pisali še časniki, da bo velika večina za to. Ostanki neapolitanske armade, ki se še zmiraj vojskujejo in so se 26. dan t. m. bojevali s Sardinci pri Sesi, so se umaknili unkraj Gariglana. Kralj sardinški je 28. t. m. prišel v Caserto; povsod ga sprejemajo z velikimi slovesnostmi. Preden pa dospe v Neapolj, bo njegova armada imela še marsikter krvav boj prestati, zakaj neapolitanska armada je še zmiraj na nogah in tudi velike množice oboroženih kmetov napadajo Sardince. Kapua in Gaeta ste še zmiraj v rokah neapolitanskega kralja, ki še ni zapustil svoje dežele. Viceadmiral Mundi je prejel ukaz, naj ima za kralja pripravljeno angleško ladijo. Govorí se očitno, da laška armada, ko bo celo Neapolitansko si prisvojila, bo napadla Avstrijansko na Beneškem. Da je to verjetno, se vidi iz silnih priprav, ki jih delajo Sardinci noč in dan doma in na Francozkom, ki jim kuje orožje, dela strelično in jim je zdaj tudi pripristo, da naberajo 6000 mornarjev. Pred enim mescom je Cavour še očitno reklo, da Lahi ne bojo napadli Benetk, ker Evropa tega noče in bi bilo neumno, zoper njeno voljo ravnati; danes je na Laškem le en glas, da brez obotavljanja se mora z vso silo napasti avstrijanska armada na Laškem. To kaže, kako se prekuje politika sardinska. Kakor pa Sardincem ni verjeti, tako tudi Francozom ne, ker z Napoleonovimi zagotovili, da se ne bo vtikal v homatije gornjega Laškega, se nič ne ujema to, kar je bilo te dni v francozkom ministerstvu vpričo vseh maršalov sklenjeno, namreč, da se postavi 100.000 vojakov pod poveljstvom Magnana v reservo. V takih okoljšinah ni mogoče, da bi dolgo skrito ostalo, ali je bilo v Varšavi kaj sklenjeno in kako.

Poljsko. Iz Varšave. Naše mesto, v ktero je bila poslednje dni pozornost celega sveta obernjena, je spet prazno. Vladarji s svojim spremstvom so ga spet zapustili, pa nekako čudno in hitreje, kakor se je pred govorilo. Caru Aleksandru je došla novica, da je mati njegova zbolela; za to se je hitro napravil domu v Petrograd, in potem sta tudi cesar avstrijanski in vladar pruski zapustila nas. Ali so kaj gotovega sklenili in kaj, nobeden ne ve; vse je skrivé, in če je kaj, se bo še le razodelo, kadar bojo Lahi napadli Benetke. Le to je gotovo, da 25. dan t. m. so bili vsi trije vladarji s svojimi ministri v Belvederu celo uro skupaj, in če je bilo kaj sklenjenega, se je zgodilo to uro. Nekteri hočejo sicer vediti, da se ni nič dogovorilo, nič sklenilo in nič v protokol zapisalo; al kdo more to iz skrivnostnih zborov zvesti, iz katerih se ne obesijo besede na veliki zvonec. Prihodnost tedaj bo še le pokazala nasledke tukajšnjega zpora zlasti o teh zadevah, ki se kuhajo na Laškem in Francozkom. Kakor so ostali skrivnosti pomenki velikih vladarjev, tako nasproti je bila očitna merzlota poljske gospôde; pokazala se je celo marsikata nespodobnost pri tukajšnjih slovesnostih; na plésu je manjkalo Poljakinj, in gledišče je bilo enkrat z voženkoma tako osmeradeno, da so mogli dve uri kaditi, preden je mogoče bilo, vladarjem v gledišče priti.

Kursi na Dunaji 30. oktobra.

5% metaliki 64 fl. 70 kr. Ažijo srebra 32 fl. 40 kr.
Narodno posojilo 75 fl. 70 kr. Cekini 6 fl. 34 kr.